

leret. Indenrigs- og boligministeriet har derfor fundet det hensigtsmæssigt at foreslå gennemført en bestemmelse, hvorefter indenrigs- og boligministeren efter forhandling med folketingets finansudvalg bemyndiges til at forhøje beløbet under hensyntagen til de siden dets fastsættelse stedfundne pristigninger.

Til kapitel X: Apotekerfonden.

Med hensyn til dette kapitel, henvises til de almindelige bemærkninger i apotekerkommissionens betænkning afsnit 5 om apotekerfonden og afsnit 6 om tilskud fra denne til nedsættelse af prisen på livsvigtig medicin.

Til § 63.

Med hensyn til denne bestemmelse bemærkes, at man fra ministeriets side har fundet det rimeligt, at apotekerforeningen bliver repræsenteret i fondens bestyrelse og derfor har stillet forslag i overensstemmelse med den i kommissionsudkastet sidst anførte indstilling; forslaget rummer endvidere den afvigelse fra kommissionens indstilling, at man ikke har medtaget den i sundhedsstyrelsens apotekerafdeling ansatte provisor blandt bestyrelsens medlemmer, idet man finder, at denne afdeling vil være tilstrækkeligt repræsenteret igennem apotekerne.

Til 3. afdeling (kapitel XI): Kontrollerede laboratorier og engrosvirksomheder (§§ 66—68).

Vedrørende dette kapitel henvises til de almindelige bemærkninger i apotekerkommissionens betænkning afsnit 7 om kontrollerede laboratorier og engrosvirksomheder.

Til § 66.

Vedrørende denne bestemmelse bemærkes, at man har ment at burde stille forslag i hovedsagen i overensstemmelse med kommissionsflertallets indstilling. Den af mindretallet foreslåede ordning, hvorefter der navnlig skulle stilles ret strenge krav med hensyn til de pågældende engrosvirksomheders laboratorieudstyr, ville nemlig medføre, at kun ganske få virksomheder ville kunne godkendes, hvad der ville have en begrænsende indflydelse på konkurrencen, hvortil kommer, at det må anses for upåkrævet, at lægemidlernes prøveholdighed undersøges på virksomheden selv, når blot det sker her i landet.

Den i forhold til kommissionsforslaget foretagne tilføjelse vedrørende ældre varer og udenlandske farmakopeer m. v. er forelået af sundhedsstyrelsen.

Til 4. afdeling: Medicinske specialiteter.

Til kapitel XII. Almindelige regler om medicinske specialiteter (§§ 69—80).

Vedrørende bestemmelserne i dette kapitel henvises til det indledende afsnit i bemærkningerne til lovforslaget.

Til § 69.

Definitionen i stk. 1 svarer i realiteten til definitionen i apotekerlovens § 32, stk. 2.

Forbudet i stk. 2 tilsigter at udelukke omgæelse af specialitetsbestemmelserne. For klarhedens skyld er det pointeret, at forbudet naturligvis ikke gælder for de lægemidler, der er optaget i de af sundhedsstyrelsen godkendte formelsamlinger; det forudsættes herved, at Danmarks Apotekerforening har en almindelig beføjelse til at udsende en formelsamling (DAK)*). Det forudsættes endvidere, at de i DAK ved lovens ikrafttrædelse værende præparater fortsat kan forhandles uden videre, men at nye forskrifter for tilberedninger af lægemidler, der ønskes optaget i DAK, forinden optagelsen forelægges sundhedsstyrelsen til godkendelse efter indhentet udtalelse fra farmakopékommisionen. Da det bl. a. påhviler farmakopékommisionen at udarbejde den officielle formelsamling (i farmakopeen) og at fastsætte navne for de heri optagne lægemiddeltilberedninger, bør andre formelsamlinger følge de principper, der gælder i farmakopeen og farmakopékommisionen bør have indseende med, om dette finder sted. Det skal herved bemærkes, at der allerede gennem en årrække har bestået et godt samarbejde mellem farmakopékommisionen og Danmarks Apotekerforening.

Man har endvidere i stk. 4 givet en definition af medicinske mærkevarer og i stk. 5 fastslået, at disse varer er undergivet de almindelige specialitetsbestemmelser; denne gruppe lægemidler minder meget om de medicinske specialiteter — der jo også er mærkevarer — men da det drejer sig om varer, der ifølge deres natur ikke kan udleveres fra

*) D.v.s. Danmarks Apotekerforenings Kompositionsudvalg.